

УСТАВНИ СУД

Немањина 26

11000 Београд

Доставља се ради обавештености:

Господин Борис ТАДИЋ, Председник Р. Србије

Господин Борис ТАДИЋ, Председник Демократске странке, и Демократска странка

Народна скупштина Р. Србије

Влада Р. Србије

Средства јавног информисања и јавност

Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе.

(1. став Члана 166 Устава Републике Србије)

Уставни суд одлучује о забрани рада политичке странке, синдикалне организације или удружења грађана.

(Претпоследњи став Члана 167 Устава Републике Србије)

Уставна жалба се може изјавити против појединачних аката или радњи државних органа или организација којима су поверена јавна овлашћења, а којима се повређују или ускраћују људска или мањинска права и слободе зајемчене Уставом, ако су исцрпљена или нису предвиђена друга правна средства за њихову заштиту.

(Члан 170 Устава Републике Србије)

Забрањено је политичко деловање судија

(1. Став Члана 152 Устава Републике Србије)

Предмет: *Устав и рад Уставног суда.*

Обраћам се Уставном суду Републике Србије на основу Устава Р. Србије (Члан 56 и другог става Члана 168) при чему се подноси на основу Устава (Члан 170) следећа

УСТАВНА ЖАЛБА

због одуговлачења Уставног суда дуже од шест месеци да донесе одлуку по Предлогу бр. VII У-166/08 од 30. 09. 2008. год., да забрани рад Демократској странци,

и на основу Устава (претпоследњи став Члана 167) се Уставном суду подноси, с овом Жалбом повезани, следећи

ПРЕДЛОГ

да Уставни суд, ради заштите уставности, законитости, људских права и слобода,

➤ или донесе без даљег одлагања одлуку по Предлогу бр. VII У-166/08 од 30. 09. 2008. год., да забрани рад Демократској странци,

или

➤ да председник Уставног суда и све остале судије чланови Уставног суда поднесу неопозиве оставке.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. Надлежност Уставног суда

У преамбули овог дописа цитирани први став Члана 166 Устава Републике Србије јасно обавезује Уставни суд, и даје му пуно уставно право, да штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе.

Претпоследњи став Члана 167 Устава даље јасно утврђује да је Уставни суд надлежан да одлучује о забрани рада политичке странке.

Покретање поступка за оцену уставности и законитости може да предложи физичко лице (2. пасус Члана 168).

Пошто Демократска странка у целини, а појединачно њен Председник и сви њени чланови изабрани за народне посланике или одборнике, крше Устав што је доказано у Предлогу бр. VII У-166/08 Уставном суду од 30. 09. 2008. год., зато је Уставни суд надлежан да одлучи о забрањивању рада Демократској странци.

Неуставан и противуставан јаван рад, деловање, преузимање и вршење власти једне политичке странке и њеног председника уништавају државност Републике Србије, слободу и права њених држављана, дајући пример, не само свим држављанима, организацијама у Републици Србији и институцијама Републике Србије, већ и страним државама, да могу без последица да раде и делују супротно Уставу Републике Србије.

Драстичан је пример да Република Србија одржава и даље дипломатске односе највишег ранга с државама које су, противно Уставу Републике Србије признавањем њене окупиране покрајине Косова и Метохије за независну државу, јавно прекинуле да признају Републику Србију као државу одређену њеним Уставом.

Зато је од највишег значаја за Републику Србију да Уставни суд донесе одлуку по Предлогу бр. VII У-166/08 од 30.09.2008.год. да забрани рад Демократској странци у што краћем року. Уставни суд то није урадио већ преко шест месеци одуговлачи да одлучи о томе.

Уставни суд је једини меродаван да одлучи о предлогу да се забрани рад политичкој странци. Зато се ова жалба упућује Уставном суду, и с њом повезани, тј. из ње проистекли, напред дати предлог.

II. Однос Уставног суда према Предлогу бр. VII У-166/08 од 30.09.2008. год. да донесе одлуку о забрани рада Демократске странке

Иако је Предлог бр. VII У-166/08 Уставном суду да одлучи о забрани рада Демократске странке био поднет још 30. 09. 2008. год. Суд о томе још није донео одлуку. Тиме се и даље омогућава да Демократска странка у целини, а појединачно њен Председник и сви њени чланови изабрани за народне посланике или одборнике крше непрекидно Устав. Она противуставно (последњи став Члана 5 Устава) врши непосредно власт преко својих чланова неуставно изабраних: за председника Републике, за народне посланике или за народне одборнике, или за чланове Владе, што је све доказано у напред споменутом Предлогу бр. VII У-166/08 од 30. 09. 2008. год.

Све скупштине (од општинских до републичке), Влада и председник Републике противуставно врше власт што је такође доказано у напред наведеном Предлогу бр. VII У-166/08 од 30. 09. 2008. год. Последица је да су све њихове одлуке, закони, и иступања у име Р. Србије неуставни, те ништавни, све дотле док их по Уставу изабрана и конституисана Народна скупштина не потврди.

Задатак Уставног суда је да штити уставност и законитост у Р. Србији (1. став Члана 166 Устава). Пошто је у питању драстично јавно кршење Устава које руши државност Републике Србије, зато је Уставни суд Уставом позван да без одлагања одлучи по предлогу да се забрани рад Демократској странци.

Уставни суд није донео одлуку ни по истеку шест месеци од подношења напред споменутог Предлога бр. VII У-166/08 од 30. 09. 2008. год. Суд својом пасивношћу делује да се Демократској странци у целини, а појединачно њеном Председнику и свим њеним члановима изабраним за чланове Владе или за народне посланике или за народне одборнике, омогућава да настављају да стављају Устав ван снаге и да руше државност Републике Србије својом неуставном владавином.

III. Доношење одлуке или подношење оставки

Упркос јавног, постојаног, непрекидног кршења Устава од стране Демократске странке и њеног Председника, Уставни суд није још донео одлуку по Предлогу бр. VII У-166/08 од 30. 09. 2008. год. Тиме Уставни суд не испуњава своју основну обавезу одређену 1. ставом Члана 166 и посебну дужност утврђену претпоследњим ставом Члана 167 Устава. С обзиром на државотворни значај да Уставни суд донесе одлуку по том Предлогу у складу с Уставом јасно је да је Суд требало то да уради без одлагања, и да сада треба то да учини без даљег одуговлачења.

Ако пак судије Уставног суда, из било ког разлога, не могу да одлучују и да без даљег одлагања одлуче по Предлогу бр. VII У-166/08 од 30. 09. 2008. год., онда судије Уставног суда не могу да извршавају, те и цео Уставни суд у садашњем саставу не може да извршава, своје уставне обавезе. У том случају је једино исправно решење да све судије Уставног суда поднесу неопозиве оставке и да председник Уставног суда својом неопозивом оставком да пример осталим судијама.

IV. Закључак

Уколико се ни један од ових предлога не испуни, онда остаје држављанима Р. Србије да одлуче да ли ће да примене своје право одређено Уставом:

Сувереност потиче од грађана који је врше референдумом, народном иницијативом и преко својих слободно изабраних представника.

Ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана.
(Члан 2 Устава Републике Србије)

V. Историја као учитељица

Уставни суд добро зна да су држављани Републике Србије слободном вољом на референдуму донели Устав (трећи пасус Преамбуле Устава), и да су држављани Републике Србије основни и врховни носилац и заштитник уставности и законитости, људских права и слобода, државности и државе Републике Србије (Члан 2 Устава Републике Србије).

Поново подсећам Уставни суд на следећу чињеницу: *да је био поштован Устав СФРЈ не би дошло до насилног и противуставног растурања СФРЈ и трагедије која је задесила не само људе и породице, већ и народе.*

То болно искуство је, надам се довољно, да Уставни суд делује према Уставу, на основу Устава и у складу с Уставом, а не према упутствима и/или интересима било које политичке странке или државног или политичког руководиоца (цитирани 1. Став Члана 152 Устава Републике Србије), укључујући и председника Републике када он, као и Демократска странка чији је Председник, непрекидно и јавно крше Устав (доказано у напред наведеном Предлогу бр. VII У-166/08 од 30. 09. 2008. год.) упркос свим јавним молбама и упозорењима (од децембра 2007. године о којима је Уставни суд био обавештаван и кроз низ мојих ранијих обраћања Суду) да то не чине.

Уколико Уставни суд без даљег одлагања, према Уставу, на основу Устава и у складу с Уставом, одлучи по Предлогу бр. VII У-166/08 од 30. 09. 2008. год., и усвоји да се Демократској странци забрани рад (на пример до расписивања нових општинских избора: за све скупштине, од општинских до републичке, и за председника Републике Србије), и њеном Председнику да буде председник Републике, онда би Суд извршио своју обавезу, онда би спречио даље неуставно и противуставно владање Р. Србијом, и омогућио би држављанима Републике Србије да без икаквих нових друштвених, економских, финансијских, материјалних, војних и политичких потреса, мирнодопски, на слободним изборима спроведеним потпуно према Уставу, на основу Устава и у складу с Уставом, одлуче ко ће и у ком смеру да води народ и државу, а према Уставу, на основу Устава и у складу с Уставом.

Уставни суд је 2000. године имао довољно моралне снаге и уставног ауторитета да узаврелу ситуацију у Р. Србији разреши по Уставу. Моје поновно обраћање Уставном суду је исказ моје наде да ће и сада Уставни суд да делује без даљег одлагања према Уставу, на основу Устава и у складу с Уставом.

С поштовањем,

Београд, 07. 04. 2009. год.

Др. Љубомир Т. ГРУЈИЋ
ЈМБГ 2910939710225
Цона Кенедија 31/15
11070 Београд

НАПОМЕНА

Документ је поднет свим адресентима 7. априла, 2009 године. Он може слободно да се даље преноси, али искључиво у целости.

Допис је објављен 7. априла, 2009 године на:

<http://www.pogledi.rs/diskusije/viewtopic.php?p=160590#160590>

и 17. априла, 2009. године на страни 3 на:

<http://forum.vidovdan.org/viewtopic.php?f=8&t=5874>

УСТАВНИ СУД
Немањина 26
11000 Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 08-04-2009

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности

ПРИМЉЕНО
у Уставном суду
Републике Србије

Дана _____ 20__ г.
8.04.2009

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 8 APR 2009

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ГЕНЕРАЛНИ СЕКРЕТАРИЈАТ ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 08.04.2009

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности

Доставља се ради обавештениости:

Господин Борис ТАДИЋ, Председник Р. Србије
Господин Борис ТАДИЋ, Председник Демократске странке, и Демократска странка
Народна скупштина Р. Србије
Влада Р. Србије
Средства јавног информисања и јавност

Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе.

(1. став Члана 166 Устава Републике Србије)

Уставни суд одлучује о забрани рада политичке странке, синдикалне организације или удружења грађана.

(Претпоследњи став Члана 167 Устава Републике Србије)

Уставна жалба се може изјавити против појединачних аката или радњи државних органа или организација којима су поверена јавна овлашћења, а којима се повређују или ускраћују људска или мањинска права и слободе зајемчене Уставом, ако су исцрпљена или нису предвиђена друга правна средства за њихову заштиту.

(Члан 170 Устава Републике Србије)

Забрањено је политичко деловање судија

(1. Став Члана 152 Устава Републике Србије)